

Nr 15.

Av herr **Gullberg**, *angående förhöjning av vissa f. d. stationsmästares pensioner.*

Stationsmästarne vid statens järnvägars stationer av 5 och 6 klass hava i regeln bland sina tjänstgörömål haft även handhavandet av postgörömål. Den avlöning, som de för dessa görömål åtnjutit, har utbetalts till dem av kungl. järnvägsstyrelsen tillsammans med deras avlöning för järnvägsgörö- målen och har alltjämt brukat betraktas såsom en del av deras avlöning från järnvägsstyrelsen. Arvodet för postgörömålen har till och med tagits i beräkning vid bestämmandet av avlöningen för järnvägsgörömålen, så att i de jämförelsevis få fall, där postgörömålen varit skilda från järnvägsgörö- målen, avlöningen för dessa sistnämnda blivit satt i jämnhöjd med den av- löning, som eljest beräknats för järnvägs- och postgörömålen tillsammans.

Men vid bestämmandet av dessa stationsmästares pensioner har endast avlöningen för järnvägsgörömålen tagits i beräkning men icke arvodet för postgörömålen. De stationsmästare, vilkas avlöning avsett både järnvägs- och postgörömål, hava härigenom i fråga om sina pensioner kommit i ett ogynnsamt läge.

Kungl. järnvägsstyrelsen hemställde till Kungl. Maj:t 1914, att vid bestämmandet av stationsmästares pension arvodet för postgörömålen skulle medtagas i beräkningen med 300 kronor med tillägg av 20 % (alltså 60 kronor) för hyres- och bränsleersättning, vadan denna del av pensionen, efter 70 %, skulle uppgå till kronor 252. Av denna hemställan, som offentliggjordes i järnvägsmännens egen tidning, fick nämnda stationsmästare den uppfattningen, att de skulle erhålla sin pension efter detta förslag. Enligt meddelande från kungl. järnvägsstyrelsens kameralkontor, komma dock dessa grunder endast att tillämpas för de stationsmästare, som avgå med pension *efter* ingången av år 1918.

De som avgått under tiden 31 december 1910 och 31 december 1917 få endast pension beräknad efter deras lön som stationsmästare. De nu kvarlevande av dessa åldriga pensionstagare uppgå till 40 à 50 stycken, och av dem leva åtskilliga i små och tryckta omständigheter. Att giva dessa åldriga män den lilla ökning i pensionerna, som de beräknat, synes mig endast en gärd av rättvisa och billighet. På grund härav vågar jag föreslå riksdagen,

att de grunder för beräkningen av pensionen, som komma att tillämpas från och med 1918, även må bliva gällande jämväl för de stationsmästare, som efter långvarig och väl vitsordad tjänstgöring avgått med pension redan under åren från och med 1911 till och med 1917.

Stockholm den 19 januari 1918.

Wilhelm Gullberg.